

FINANSBOLAGEN

Via post och e-post till:

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

E-post: fi.registrator@regeringskansliet.se

2016-11-03

Remissvar

Er ref: Fi2016/03672/B

Vår ref: Dnr 279/2

Promemoria med utdrag ur utkast till lagrådsremiss Tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner

Den 15 mars 2016 besvarade Finansbolagens Förening remissen Tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, delrapport 2 från 2015 års betaltjänstutredning (Fi 2015:02), bilaga 1. Efter att ha bearbetat remissinstansernas synpunkter har ett utkast till lagrådsremiss remitterats berörda instanser.

Finansbolagens förening har ingen erinran mot utkastet.

Stockholm som ovan,

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Lars Zacharoff

Saud Rana

Via post och e-post till:

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

fi.registrator@regeringskansliet.se

2016-03-15

Remissvar

Er ref: Fi2016/00127/B

Vår ref: 279/2

Tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, Delrapport 2 från 2015 års betaltjänstutredning (Fi 2015:02)

Utredningen omfattar tre olika delar. Den del av uppdraget som nu remitteras gäller jämförbarhet för avgifter för betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (betalkontodirektivet). Utredningens förslag kommenteras i berörda delar nedan.

Avgiftsinformation till konsumenter

Kreditinstituten åläggs en skyldighet att lämna en standardiserad information till blivande kunder om avgifter och villkor för betalkonto, samt att löpande minst årligen informera om avgifter.

Finansbolagen har tidigare riktat kritik mot den europeiska kommissionens förslag till direktivet som ligger till grund för detta förslag, se [bilaga 1](#), och bland annat nämnt att det idag redan finns krav på transparens och insyn gällande information om betalkonton, genom konsumentkreditlagen och betaltjänstlagen. Vidare innebär det administrativa kostnader att årligen informera om sådana avgifter. Det kan även ifrågasättas om sådan information ens efterfrågas av konsumenter.

Direktivet går utöver svensk lagstiftning i denna del och nämner inte bara att informationen ska ges, men även hur, på detaljerad nivå, denna ska ges. Utredningen föreslår därför att direktivets kriterier i denna del lämpligast uppfylls genom föreskrifter. Även om Finansbolagen generellt är tveksam till reglering genom myndighetsföreskrifter förefaller det vara befogat i detta fall.

Jämförelsewebbplats

Utredningen föreslår att Finansinspektionen ska få ett uppdrag av regeringen att driva en jämförelsewebbplats (där kreditinstitutens avgifter mm. kan jämföras).

Konsumenternas.se drivs av Konsumenternas Bank- och finansbyrå och Konsumenternas försäkringsbyrå. Utredningen nämner dess hemsida – med mindre justeringar – uppfyller direktivets kriterier (s. 82). Hur detta ska lösas i praktiken är upp till Finansinspektionen. Finansbolagen har ingen erinran mot förslaget i denna del.

Rätten till betalkonto

Utredningen föreslår att rätten till betalkonto till vilket grundläggande funktioner är knutna ska gälla för konsumenter som är lagligen bosatta inom EES-området.

I princip står redan fritt för envar att öppna ett konto, se härvid Prop. 2002/03:139 s. 260 ff. Direktivet innebär i sig ingen egentlig ändring av den rätten. Finansbolagen anser att en sådan möjlighet för EES-konsumenter är eftersträvansvärd. Vidare finns alltså en möjlighet för instituten att neka tillgång till ett betalkonto om det skulle strida mot bestämmelserna i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism att tillhandahålla konsumenten ett betalkonto, eller om det finns särskilda skäl mot ett tillhandahållande (exempelvis ohederlighet mot institutet). Finansbolagen anser att det är viktigt att kreditinstituten även fortsättningsvis har en möjlighet att neka tillgång till ett sådant kont, om det finns godtagbara skäl.

Byte av betalkonto

Enligt betalkontodirektivet ska betaltjänstleverantörer tillhandahålla en tjänst för byte av betalkonto mellan olika leverantörer, och i direktivet finns regler om de olika stegen i processen. Medlemsstaterna tillåts dock fastställa eller bibehålla alternativa rutiner, om det tydligt främjar konsumenten och bytet slutförs inom högst samma tidsram som bytestjänsten enligt direktivet.

Det framgår av utredningen att Sverige redan har en väl fungerande rutin för bankbyte, samt att den är enklare för kunden och därtill utförs snabbare än den bankbytesrutin som följer av direktivet. Utredningen föreslår därför att befintliga bankbytesrutiner ska tillämpas även i fortsättningen. Alla banker ska dessutom vara skyldiga att upprätta en rutin för bankbyte.

Finansbolagen anser att en sådan ordning är positiv och underlättandet av byten mellan betalkonton främjar även en större konsumentrörlighet samt bidrar till en ökad konkurrens.

Som ovan,

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Lars Zacharoff

Saud Rana

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Via post och e-post:

fi.registrator@regeringskansliet.se

c.c. johanna.i.nilsson@regeringskansliet.se

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
103 33 Stockholm

2013-08-30

Dnr Fi2013/2257

FF dnr 212/6

Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (COM(2013) 266 final)

Förslaget, som syftar till att utveckla den inre marknaden för finansiella tjänster, rör regler inom tre områden: jämförbarhet för avgifter avseende betalkonton (kapitel II), byte av betalkonton (kapitel III) och tillgång till betalkonton med grundläggande funktioner (kapitel IV). Förslaget gäller endast betalkonton som innehas av konsumenter. Sparkonton omfattas inte.

Avgiftsinformation m.m. (kapitel II, artiklarna 3–8 i direktivförslaget)

Innan avtal om ett betalkonto ingås med en konsument ska betaltjänstleverantören ge konsumenten ett standardiserat dokument med avgiftsinformation. Betaltjänstleverantören ska även ge konsumenten tillgång till en ordlista innehållande viss information samt minst en gång per år ge konsumenten en redovisning av samtliga avgifter som tagits ut för betalkontot.

Förslagets ansats om förbättrad insyn och jämförbarhet i informationen om betalkonton kan tyckas positiv. Emellertid är informations- och insynskraven enligt konsumentkreditlagen och betaltjänstlagen redan idag tämligen omfattande. Information om avgifter m.m. finns på företagens webbsidor och som komplement finns tillgång till jämförelsewebbplatser som erbjuder konsumenterna tydlig och samlad information om avgifter m.m. Frågan är således om ytterligare regelkrav om obligatorisk information är motiverat och det är tveksamt om det verkligen efterfrågas av konsumenterna.

Förslaget medför dessutom betydande administration och kostnader för betaltjänstleverantörerna. Den kostnaden kommer slutligen att få bäras av konsumenterna.

Förslaget om årlig redovisning av avgifterna bör under alla förhållanden begränsas till situationer där konsumenten efterfrågar sådan redovisning. De flesta konsumenter översköljs

av information och värdet av massutskick av icke efterfrågad information kan starkt ifrågasättas.

Byte av betalkonton (kapitel III, artiklarna 9–13 i direktivförslaget)

Betaltjänstleverantören ska erbjuda en bytestjänst (även byte över landsgränserna). Bytesprocessen ska slutföras inom 15 dagar på nationell nivå (artiklarna 10 punkterna 3, 4 och 6), och inom 30 dagar vid gränsöverskridande byten (artikel 10 punkten 9).

Att underlätta byten mellan betalkonton för att främja större konsumentrörlighet på marknaden för banktjänster till privatkunder är positivt och skulle kunna bidra till ökad konkurrens på marknaden. Bytesprocessen bör i så fall vara så okomplicerad som möjligt och betaltjänstleverantören bör rimligen kunna kompensera sig för de kostnader som kan uppstå i samband med bytet.

Tillgång till betalkonton (kapitel IV, artiklarna 14–19 i direktivförslaget)

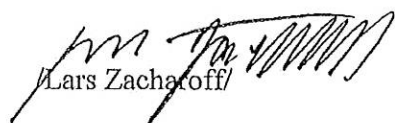
Betaltjänstleverantören ska, oberoende konsumentens bosättningsort och ekonomiska omständigheter, erbjuda konsumenterna ett betalkonto med grundläggande funktioner, t.ex. tjänster som möjliggör insättning och uttag av pengar (även tillgång till betalkort och online-betalningar). Minst en betaltjänstleverantör ska erbjuda denna kontoform. Tillgång till kontot får inte beviljas på villkor att ytterligare tjänster köps. Konsumenten får inte heller erbjudas någon kontokredit i samband med betalkontot med grundläggande funktioner.

Möjligheten att öppna ett (inlånings)konto står idag i princip öppen för envar (prop. 2002/03:139 s. 260 ff.). Emellertid kan ett institut neka tillgång till konto i fall där det finns sakliga skäl. Som exempel på sådana skäl nämns i nyssnämnda förarbetsuttalanden till lagen om bank- och finansieringsrörelse att sökanden tidigare varit ohederlig mot institutet, om det finns misstanke om penningtvätt eller om det finns risk att en företrädare för institutet genom att tillhandahålla kontot på något sätt främjar brott. FF förutsätter att direktivförslaget inte föranleder någon ändring i instituts möjligheter att under vissa förhållanden neka tillgång till ett konto.

Möjligheten att erbjuda krediter och knyta kreditfaciliteter till kontot bör inte förbjudas. Det kan finnas kunder som gärna vill ha en kreditfacilitet kopplad till sitt betalkonto och några tungt vägande skäl för ett förbud finns inte.

Förslaget innehåller ett antal termer som redan förekommer i annan befintlig svensk lagstiftning på angränsande områden, men som där kan ges en innebörd som inte helt överensstämmer med förslagets definitioner. Det gäller t.ex. termer som definieras i lagen (2010:751) om betaltjänster. En så enhetlig användning som möjligt av använda termer bör eftersträvas.

Stockholm som ovan
FINANSBOLAGENS FÖRENING

 /Lars Zacharoff/

 /Adrian Dowlati/